

БОЙКІВЩИНА

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

РОЗДРІБНА ЦІНА – 3 грн.

№16 (1678) П'ЯТНИЦЯ, 23 квітня 2021 РОКУ

ДЕНЬ ДОВКІЛЛЯ – ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕРЕД МАТІНКОЮ-ПРИРОДОЮ

Певна річ, екологічні акції з прибирання, на жаль, захаращених територій – позитивні і потрібні. Хоч їх є й не багато, все ж результат незаперечний. Взяти хоча б для прикладу День довкілля, що провела Турківська міська рада у середу, 21 квітня. Очищено великі території – придорожні смуги від с. Розлуч і майже до урочища Вільховата, уздовж траси Львів-Ужгород, узбіччя дороги від Турки до Каплунівки та придорожні території від колишнього поста ДАІ, що на виїзді з Турки, й до центральної садиби с. Завадівка. Кількість зібраного сміття просто вражає. Це не одна, не дві і навіть не три машини.

Але, попри позитив, хочеться в цьому контексті зробити деякі зауваги. Перша – до організаторів. Якщо вже акцію розпочинаємо о 10.00 год., то треба бути пунктуальними. І не зорганізувати на 10.30 год. й пізніше. Друга засторога: якщо організатори планували День довкілля, вони б мали проїхати по територіях і визначити обсяги робіт. У напрямку до Вовчого він є одним, вздовж траси Львів-Ужгород – іншим (там, як виявилось, прибиральникам не треба було одягати якийсь спецодяг, можна було бути в кросівках і спортивних костюмах). Щодо прибирання у Завадівці, все значно складніше. Волонтерам довелося залізати у придорожні канави, наповнені водою, щоб забрати звідтам різний непотріб – пластикові пляшки, підгузники, кульки, словом усе, що можуть викидати де заманеться наші бойки-невігласи. Був випадок – дівчата-бібліотекарі (зрозуміло, в нетеплу пору року) не втримавшись на мокрому узбіччі, замочили ноги в холодну воду. Після цього одягали замість шкарпеток кульки й далі продовжували збирати сміття. А якби організатори попередили про те, що треба бути в гумових чоботях, того можна було б уникнути. Інше питання – чому на прибирання не вийшли самі жителі Завадівки? Дивна ситуація: жителі м. Турка ходили довкола їхніх багатих осель й збирали те, що вони свідомо або й несвідомо викидають. Втім, можливо, й хтось інший це зробив. Але відповідальності за чистоту з жителів елітного поселення на Турківщині це не знімає. Можна ж кожного дня пройтися біля свого будинку й позбирати весь непотріб. Є великий сумнів, чи хтось із жителів с. Завадівка поїхав би в Турку прибирати довкола тутешніх помешкань. Та, більше того, вразила ситуація, коли секретар міської ради Олександр Гвоздінський запропонував одному із завадівчан долучитися до екологічної акції, той банально відповів: «Я маю роботу».

Дивує й поведінка місцевих підприємців. Значний обсяг зібраного непотребу – це, власне, результат їхньої діяльності. Проте жоден з них не підійшов і не запропонував будь-яку допомогу. Окремі лише гордо проїжджали своїми автівками й, можливо, іронічно посміхалися. А що ви думаєте: вони багато платять податків? Та ні. Часто ця сума навіть не досягає тисячі гривень в місяць. Коли вже волонтери прибрали територію обабіч дороги Турка-Ільник та й навіть за річкою Стрий (на Гучому), один з них, повертаючись до райцентру й оглядаючи тутешні пишні будівлі, процитував відоме бойківське прислів'я: «Спереду – стрій, а ззаду хоч з лопатов стій». Власне, все так приблизно виглядає.

Але, попри це, подібні екологічні акції треба проводити і проводити якомога частіше, з більш продуманою організацією та із залученням тих людей, хто продукує сміття. Цю ідею, до речі, підтримав голова Турківської міської ради Ярослав Паращич, який активно долучився до прибирання завадівської території.

На завершення хочеться згадати про добрий намір Завадівського старости Олега Павлика. За фінансової підтримки вихідця із с. Завадівка Любомира Лоневського він має намір встановити в селі щонайменше 8 камер відеоспостереження, з допомогою яких можна буде фіксувати людей, які викидають сміття у недозволених місцях, й притягати їх до адміністративної відповідальності. І це добре. Якщо б людина, що завдає шкоди екології, заплатила за правопорушення 10-15 тис. грн. штрафу, вона не те, що сама б подібного не чинила, а й застерегла від цього своїх рідних, друзів та знайомих.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

ВІЗОВО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЦЕНТР

ВІЗИ, АНКЕТИ, ФОТО. ВСІ ВИДИ СТРАХУВАННЯ. ПЕРЕКЛАДИ І ЛЕГАЛІЗАЦІЯ ДОКУМЕНТІВ. КСЕРОКС.

Тел.: 0957843555; 0677843556. Адреса: м. Турка, пл. Ринок, 2а. E-mail: vizainfotur@gmail.com.

ПРАЦЮЄМО: Понеділок - п'ятниця: 8.30 год. – 16.00 год.
Субота: 8.30 – 14.00.

У ці чудові передвеликодні дні відзначає свій прекрасний ювілей людина великої душі та щирого серця, збагачена життєвими мудрощами, добрий порадник та помічник, наша колега – відповідальний секретар редакції газети «Бойківщина» –

ОЛЬГА ВОЛОДИМИРІВНА ТАРАСЕНКО.

Шановна Ольго Володимирівно! Прийміть найщиріші вітання з Вашим ювілеєм від усіх своїх колег. Побажання наші щирі, хоч і не нові: великого людського щастя, величезної любові, бадьорості, завзяття, оптимізму. Бажаємо, щоб все це було завжди. Успіхів Вам у роботі і задоволення від неї такого ж, як і ми отримуємо від спілкування з Вами. Ми завжди цінували і цінуємо Вашу мудрість, виваженість, щирість, відповідальність, готовність підставити своє плече у вирішенні найскладніших питань.

Найголовніше в житті кожного з нас – здоров'я, тож бажаємо, щоб Ви та ваші рідні завжди були здорові. Решта все додасться, адже воно залежить тільки від Вас. Нехай Господь оберігає Вас від негараздів, а Матінка Божа буде помічницею в усіх починаннях.

У Божий день цей пречистий, у весняне це свято,

Журавлі принесли Вам весну 60-ту, Як летіли, спішили, натомили крилята,

Та добру людину не гріх привітати. Тож хай Матінка Божа Вам всякчас помагає,

А незгоди й невдачі Вашу хату минають. Хай здоров'я і щастя будуть з Вами у змові. Сонця, миру, достатку і, звичайно, любові!

Із вдячністю та повагою – колектив редакції газети «Бойківщина».

24 квітня святкує своє 75-річчя люба матуся, найкраща бабуся і наймовірніше турботлива прабабуся – Ольга Михайлівна Писанчин.

Дорога наша, прийміть щирі вітання!

Бажаємо Вам добра і миру, міцного здоров'я, чудового настрою, щастя і радості. Нехай все у Вас буде добре, Господь хай Вас оберігає, а Пречиста Діва в житті допомагає.

Вам – 75, та хіба ж це літа, Коли очі горять і душа молода?! Хай доля дарує Вам доброго віку, Щоб втіхи і радості було без ліку. Хай обминають невдачі і грози, Хай тільки від сміху з'являються сльози!

Міцного здоров'я – з роси і води, Бадьорість і радість хай будуть завжди!

Ми Вам посилаємо ці вдячні слова, А Бог хай дарує Вам многі літа!

З любов'ю і повагою: син Ігор, невістка Наталія, син Юрій, невістка Оксана, внучка Ольга з чоловіком Мар'яном, правнучок Матвій, онук Олексій, онук Олег з дружиною Мариною, внучка Ірина з чоловіком Назарієм і правнучок Даниїл.

Втрачені свідоцтва: про реєстрацію права власності на нерухоме майно (реєстраційний №18371260), видане Самбірським МБТІ, та про реєстрацію права власності на нерухоме майно (реєстраційний №13), видане Бітлянською сільською радою – на ім'я Миколи Степановича Михайлика, вважати недійсними.

ПРОДАЖ керамзитних та бетонних блоків, піску, цементу М500 та щебеню різних фракцій. Доставка або самовивіз, м. Турка. **Телефони: 096-83-059-89; 066-95-350-80.**

ЛЮДИНА СКРОМНОЇ ПРОФЕСІЇ І ВЕЛИКОЇ ДУШІ

Серед багатьох професій, важливих та потрібних, якими оволоділо людство, непомітною й, на перший погляд, малозначущою є непростя і відповідальна, конче потрібна – листоноші. Особливо це відчутно в сільській місцевості, де, в силу рельєфу, інших природно-географічних чинників, людські помешкання розташовані на значній віддалі одне від одного, а дуже часто й від центральної дороги. Щоб дістатися до них, доводиться долати по декілька кілометрів польовими стежками, а буває й через ліс. І, власне, листоноша є тією бажаною та завжди очікуваною людиною, що служить зв'язком (часто самотності) з навколишнім світом. А коли йдеться про Турківщину, де самотності й в самотності доживають у напівпустілих селах сотні літніх людей, проблема відчутна в особливий спосіб.

Про це не з розповідей знає й по-особливому відчуває листоноша відділення поштового зв'язку с. Матків Наталія Ільницька. Цій скромній професії вона, добродушна й по-християнському щира, віддала 31 рік своєї трудової біографії. І не жалкує, хоч працювати доводиться важко й зарплата невелика. А навпаки – має особливе душевне задоволення від зроблених добрих справ, якими не хизується, не концентрує на них увагу, а коротко каже: «Людина для того живе, щоб допомагати ближньому». Вона просто робить хороші вчинки, навіть коли ніхто не бачить. А це, за висловом якоїсь відомої людини, називається порядністю.

Сьогодні, якби проаналізував, скільки разів з доброю вісткою, щирими намірами та відкритим добрим серцем Наталія Данилівна відвідала кожну оселю сіл Матків та Івашківці, які обслуговує, то цифра була б з багатьма нулями. А скільки тисяч кілометрів в негоду і спеку, з важкою сумкою, пройшла за свою поштову біографію, просто важко уявити. Для неї матеріальна винагорода за роботу не така вже й важлива, хоч і її не варто применшувати. Значно більше важать слова вдячності, сказані на її адресу тих людей, кому принесла не лише пенсію, газету чи листа, а й продукти харчування, засоби гігієни, зрештою, все те, що попросять.

Спілкуючись з багатьма тутешніми жителями, не почув жодного поганого слова чи нарікання на адресу цієї оптимістичної і жвавої жінки, а лише вдячність. Для прикладу, в минулому керівник місцевого сільськогосподарського підприємства, а нині заслужений пенсіонер Олег Чичерський з пошаною розповідає про її щирість, доброзичливу натуру, про безвідмовність. Він не знає випадку, коли б односельці до неї зверталися з якимось проханням й отримали відмову. Це підтверджує й начальник відділення поштового зв'язку Євгенія Кропивницька, під керівництвом якої Наталія Данилівна працює ось уже 21 рік. «Добродушна, чесна, сумлінна, завжди відповідально відноситься до своїх обов'язків, готова все зробити для колективного успіху. Важко пригадати, коли б вона не виконала моє завдання», – каже, дякуючи, про підлеглу, Євгенія Володимирівна. Виключно як позитивну, відповідальну працівницю характеризує Наталію Данилівну й начальник відділення поштового зв'язку м.Турка Михайло Колчар. Власне, він добре обізнаний з її

роботою з першого року приходу на посаду. «За 31 рік на її роботу не було жодного зауваження, не кажучи вже про адміністративне стягнення. Завжди докладала й докладає максимум зусиль для підтримки доброзичливої атмосфери в колективі. Кажу щиро, молоді листоноші мають чого в неї повчитися», – розповідає Михайло Йосипович.

У всьому сказаному пересвідчився і я у часі короткої розмови з шанованою листоношею. З перших слів приємно вражає щирість у спілкуванні. Наталія Данилівна багато розповідала про свою трудову біографію, про те, як до приходу у поштовий колектив працювала у місцевому сільськогосподарському підприємстві, про своїх колег та керівників. Сьогодні вона стурбована подальшою долею Матківського відділення поштового зв'язку, а відтак поштової сфери в Україні загалом. Як житимуть зв'язківці після реформи, чи не постраждають від цього люди? І мені здалося, що хвилюється не стільки через те, чи працюватиме особисто, а все більше за молодих колег, яких шанує й поважає.

За 60 років Наталія Данилівна пережила й побачила багато. Не все було гладко, але, з Божою поміччю, долала труднощі й негаразди. І що важливо: не втратила оптимізму та людяності. Непростими роками була праця в радгоспі, а коли господарство почало занепадати, тодішній начальник відділення Юлія Височанська запросила її в поштову родину. І, як бачимо, доречно й надовго.

Бог дав Наталії Данилівні добре здоров'я. Вона й сьогодні дуже часто, коли немає чим під'їхати, йде на роботу із с. Івашківці, де мешкає, 7 кілометрів. А поміж тим ще й господарку треба доглянути. Цікавий факт: вона єдина в селі має коня, яким, за необхідності, обробляють городи односельці, хоч їх з кожним роком стає все менше і менше. Поратися у власному господарстві допомагає син, що мешкає разом з нею. Багато років Наталія Данилівна опікується сестрою покійного чоловіка, яка є інвалідом і потребує особливої турботи.

Отож, як бачимо, обов'язків і відповідальності у неї багато. Але Бог і добрі люди, з якими ладить душа в душу, допомагають долати все. Так і живе людина скромної професії і великої душі. Можливо вона за своє життя і не чула про давньогрецького філософа Конфуція, але, в силу характеру й моральних чеснот, завжди підсвідомо сповідує його настанову – «Добром треба відповідати на добро, а на зло – справедливістю».

Василь ВАСИЛЬКІВ.

«ВЕЛИКОДНІЙ КОШИК ДЛЯ СОЛДАТА»

– Це традиційна, щорічна акція, яку проводимо напередодні Великодня, – каже волонтерка Марія Матківська. – Тож, протягом цих днів жителі Турківщини, колективи установ, організації, приватні підприємці, церковні громади можуть зробити добровільний внесок у вигляді продуктів, пасочок; пожертвувати кошти, за які буде закуплено та сформовано продуктові великодні набори чи придбано гостинці для солдатів, які на Великодні свята нестинуть бойове чергування на Сході України.

Волонтери просять усіх проявити активність і долучитися до доброї справи. Свої пожертви приносити у міський культурно-мистецький центр «Україна» (кінотеатр) – до Марії Матківської або ж до голови турківського осередку благодійного фонду «Милосердя» Мирослави Калинич. Для кожного охочого – це буде передпасхальна добра справа, а солдатам – радість, що ми про них пам'ятаємо.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Розпочинаємо запис на сезонні роботи в Польщі (полуниця, малина, лохина і т.д.).
Тел.: +380686213945; +380638784671.

Потрібні охоронники (чоловіки, жінки).
Телефони: 0675416258; 0952304181;
0675416224.

Адміністрація і профспілкова організація КНП «Турківська ЦМЛ» щиро і сердечно вітають з ювілейним днем народження лікаря акушер-гінеколога Галину Леонідівну Писанчин і бажають шановній ювілярці неба безхмарного, настрою гарного, здоров'я без ліку і довгого-довгого щасливого віку.

*Хай Бог милосердний з високого неба
Дарує усе, чого лише треба,
А Матінка Божа, Цариця Свята,
Дарує щасливі і довгі літа!*

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Від 19.04.2021 року, № 75-ОД

Про завершення опалювального сезону 2020/21 року

Відповідно до пункту 5 Правил надання послуг з централізованого опалення, постачання холодної та гарячої води і водовідведення, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 21 липня 2005 року, №630, та з метою економії споживання природного газу,

З О Б О В ' Я З У Ю:

- Встановити дату завершення опалювального сезону 2020/21 року для бюджетних установ міської ради, населення та інших категорій споживачів з 20 квітня 2021 року.
- Керівникам бюджетних установ міської ради:
 - Провести консервацію котельного обладнання та теплосистем;
 - Проаналізувати діяльність установ під час опалювального сезону 2020/21 року.
- Відділу містобудування, архітектури, житлово-комунального господарства та енергетики міської ради подати інформацію щодо завершення опалювального сезону 2020/21 року в департамент розвитку та експлуатації житлово-комунального господарства обласної державної адміністрації.
- Редактора газети «Бойківщина» Васильківа В.В., директора студії місцевого радіомовлення «Карпатський гомін» Васильків О.І. оприлюднити розпорядження в місцевих засобах масової інформації.
- Контроль за виконанням розпорядження покласти на заступників голови міської ради відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

Міський голова Ярослав ПАРАЩИЧ.

І Н Ф О Р М А Ц І Я про проведення конкурсу на заміщення вакантної посади:

головного спеціаліста (молодь та спорт) відділу освіти, культури, туризму, молоді та спорту

Вимоги до конкурсантів: вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем не нижче ступеня бакалавра, вільне володіння державною мовою, навички роботи на комп'ютері.

Конкурсант повинен безпосередньо активно брати участь у різному роду спортивних заходах та спартакіадах. Без вимог до стажу роботи.

Перелік документів, які слід подавати на конкурс:

- письмова заява про участь у конкурсі, в якій зазначено про ознайомлення заявника із встановленими законодавством обмеженнями, пов'язаними з прийняттям на службу в органи місцевого самоврядування та проходженням служби;
- заповнена особова картка (форма П-2 ДС) з відповідними додатками (автобіографія, трудова діяльність);
- дві фотокартки, розміром 4 x 6 см;
- копії документів про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння вченого звання, присудження наукового ступеня;
- інформація про заповнення декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік як кандидата на посаду за формою, передбаченою Законом України «Про запобігання корупції»;
- копія документу, який посвідчує особу;
- копія військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних).

Документи приймають протягом 30 календарних днів від дня публікації оголошення в газеті за адресою: смт. Бориня, вул. І.Франка, 4 (адмінприміщення селищної ради).
Телефони для довідок: (03269)3-43-28, (03269)3-41-18.

ІЗ НАСТАННЯМ ТЕПЛА РЕМОНТУВАТИМУТЬ ДОРОГИ

За словами Турківського міського голови Ярослава Паращича, з настанням теплої весняно-літнього періоду, заплановано багато господарських справ, що стосуються ремонту доріг в місті та громаді. Так, міською радою уже подано заявку на торговий майданчик Прозоро для проведення тендеру з визначення виконавця робіт з ремонту дороги по вул. Середня (вартість робіт – 5316299 грн, два шари). Після того, як успішно пройдуть тендерні торги, на цій вулиці уже до кінця травня буде укладено один шар асфальту. А до кінця року, або в наступному – ще один. Також Турківська міська рада надає субвенцію обласному бюджету, в сумі 1 млн. грн., на придбання щебеню на дорогу Турка-Лопушанка. Заплановано 1400 м куб. щебеню (вже підписано відповідний договір), згідно програми «Комунальні дороги», на підсіпку доріг на бічних вулицях міста, жителі яких подали міській раді свої заявки. Також, згідно даної програми, буде розподілено щебін й по селах.

Також міська влада планує цього року відремонтувати дорогу й по вул. Травнева. Для цього необхідно 5 млн. гривень з державної субвенції. Якщо справи підуть добре, то в липні-серпні на Травневій таки буде зроблено ремонт дороги, запевняє голова.

Багато роботи потрібно зробити в Турці й з облаштування окремих ділянок тротуарів. З огляду на це, Ярослав Паращич просить міських підприємців, біля чийх магазинів немає добротного тротуару, закупити плитку чи бруківку, а міська рада посприє з ремонтом.

Ольга ТАРАСЕНКО.

«НЕЗАБУТНЯ КВІТКА ЦІСИК»

дипломом лауреата відзначено тріо «Зорецвіт»

Відбувся всеукраїнський онлайн вокальний конкурс «Незабутня Квітка Цісик» – 2021. Квітка Цісик – американська співачка українського походження, оперна і блюзова співачка, виконавиця українських народних та популярних пісень («Два кольори», «Черемшина», «Ой, не світи, місяченьку»), яка рано пішла із життя.

У конкурсі взяли участь 224 учасники. Головою журі був засновник та голова ГО «Незабутня Квітка», заслужений лікар України Роман Грицевич, а до складу журі увійшли такі відомі в Україні люди як професор, актор Львівського Національного театру ім. М. Заньковецької, народний артист України Богдан Козак; соліст Львівського Національного академічного театру опери та балету ім. С. Крушельницької Олег Лихач; заслужений артист України Володимир Кудовба та знай український співак Орест Цимбала.

У цьому престижному конкурсі взяло участь й вокальне тріо «Зорецвіт» Турківського міського Народного дому, у складі талановитих виконавиць Надії Донець, Ірини Лоневської та Віри Ярошович. За виступ мистецький колектив нагороджено дипломом лауреата конкурсу «Незабутня Квітка Цісик».

Ольга ТАРАСЕНКО.

19 квітня відсвяткувала свій ювілейний день народження вчителька Верхньовисоцького ЗЗСО Віра Ярославівна Романчак.

Педагогічний колектив вітає шановну іменинницю і в цей прекрасний ювілейний день бажає, щоб збувалися найпотаємніші мрії, а життя було наповнене радісними подіями. Здоров'я, щастя, радості та натхнення, успіхів у роботі, достатку, благополуччя і терпіння, миру, поваги і любові – від друзів та колег по роботі; у колі близьких – тепла і доброти. Хай завжди і скрізь буде поруч Бог, благословляє і наставляє, веде за собою, дарує многі літа. Нехай життєва дорога буде чиста і легка.

**Щоб серце Ваше зігрівало тепло,
Щоб завжди в душі панувало добро.
Краси і наснаги, здоров'я без ліку.
І довгого-довгого щасливого віку!**

Колектив працівників ветеринарної служби Турківщини сердечно вітає з ювілеєм – 60-річчям від дня народження – завідувача Нижненської дільниці ветеринарної медицини Володимира Ігнатовича Німціва і бажає шановному ювіляру міцного-міцного здоров'я, великого людського щастя, родинного тепла, життєвих сил та енергії, Господньої ласки і благословення – на многі і благі літа!

**Від щирого серця бажаєм здоров'я,
Без нього не милі всі інші діла.
В здоров'ї – багатство, радість і сила,
І більшого щастя на світі нема.
Хай поруч з Вами Ангел Ваш лемить
І береже Вас від біди повсюди.
Нехай несе Вам радість кожна мить
І благодать Господня з Вами буде.**

ПОДБАЛИ ПРО ДІТЕЙ

Хочу висловити щире вдячність пані Ірині, яка, прочитавши статтю «А все-таки чужі діти є», надруковану у газеті «Бойківщина» 2 квітня ц. р., передала 2000 гривень для дітей – Юрія та Едуарда Яворських – на ліки, які їм вкрай необхідні. Нехай Господь віддячить цій добродійці, та й тим, хто можливо долучився до доброї справи, сторицею.

Ольга ПИСАНЧИН.

ВЕРБНА НЕДІЛЯ ТА ВЕЛИКДЕНЬ

Рада Церков дала рекомендації як святкувати

«Найперше, хочу подякувати нашим владикам, оскільки як і минулого року, церква дуже відповідально підходить до святкування найбільших християнських свят в році. Як і минулого року, ми спільно розробили низку інструкцій для священників та мирян, як потрібно святкувати цього року Вербну неділю і Великдень. Знаємо, що на ці свята дуже багато людей йде до храму, тому важливо, щоби ми в безпечних умовах відзначили ці великі два християнські свята. Як і минулого року, ми будемо рекомендувати низку інструкцій, які напрацювали спільно.

Однією із важливих буде рекомендація духовенства перебувати молитовно вдома, в режимі онлайн, також буде можливість освятити страви чи вербне галуззя онлайн після прочитання відповідних молитов. Якщо, все ж таки, люди підуть до церкви на Вербну неділю чи на Великдень, то рекомендовано перебувати більше на вулиці, сподіваємося, погода цьому сприятиме. У самій церкві відстань між людьми має бути не менше 1,5 метра, люди, звичайно ж, повинні дотримуватися всіх карантинних норм – маска, дезінфекція рук. Також буде прохання до духовенства чи відповідальних осіб у церквах контролювати кількість людей біля самого входу у храм.

Щодо пошанування церковних атрибутів – а ми маємо в ці дні і підхід до Плащаниці, то теж

прохання до людей щоби вони підходили, дотримуючись дистанції та всіх карантинних норм. Пошанування буде здійснюватися земним поклоном без цілування святих ікон.

Освячення верби чи пасхальних наборів здійснюватимуть винятково на вулиці з дотриманням дистанції. Також є рекомендація тим парафіям, які є поряд з парками чи скверами, освячувати вербу чи страви там, оскільки рекомендація медиків є такою, що на свіжому повітрі складніше заразитися. Щодо всіх інших богословських і канонічних питань, настоятелі церков вже будуть самі інформувати своїх парафіян про те, як потрібно дотримуватися.

Хочу подякувати нашим церквам за те, що усвідомлено підходять до відзначення цих великих християнських свят. Споді-

ваюся, що спільними зусиллями ми зможемо подолати цей вірус», - прокоментував Євген Бойко, директор департаменту «Адміністрація міського голови».

Капелан Львівської міської ради отець Павло Дроздяк наголосив, що церква упродовж всього періоду пандемії дотримується карантину, аби вірні були у безпеці. Церква не ставить людей перед альтернативою, а наголошує на особистій відповідальності кожного зокрема.

«Фактично, чогось нового у цих рекомендаціях ми не прочитаємо, адже ще на початку пандемії – минулого року єпископи напрацювали низку рекомендацій, як поводитися у часі Великодніх свят в умовах карантину. Протягом цього року ми не виходили з цих карантинних норм, тому у храмах дотримувалися санітарних норм, стояли станції дезінфекції рук, наші вірні навчилися бути у храмах в масках, дотримуватися соціальної дистанції. Наші вірні розуміють всю цю небезпеку, яка полягає в тому, що ми часом можемо бути носіями цього небезпечного вірусу, наші вірні усві-

домлюють і знають, що коли вони почувають себе не до кінця добре і були в контакті з хворими, мусять бути на самоізоляції. Тому церква дає можливість усім бути присутніми зі своєю церквою – ми маємо онлайн трансляції майже з усіх наших храмів, і вірні можуть єднатися у спільній молитві онлайн.

Ми не ставимо людей перед альтернативою – або/або, ми наголошуємо на відповідальності кожного зокрема. Ми, як церква, будемо дотримуватися усіх карантинних обмежень. Ми дотримувалися цих рекомендацій протягом року, щоб наші вірні, які є у храмі, могли безпечно себе почувати. Сподіваємося, що ми не будемо спекулювати на цій темі, адже більше шкоди може завдати святкування, яке не стосується духовно-релігійного пережиття цього свята. Більше шкоди можемо завдати собі і своїм ближнім уже зокрема під час святкування самої Паски – це наші пасхальні трапези, відвідування рідних, друзів тощо. Ми маємо розуміти, що перебуваємо у часі пандемії і мусимо себе обмежити», - зазначив у коментарі капелан Львівської міської ради отець Павло Дроздяк.

Р.С. Цих простих і доступних рекомендацій радимо дотримуватися нашим читачам у часі свят. Прославляючи воскреслого Ісуса Христа, не забуваймо про власне здоров'я, здоров'я наших ближніх.

У ТУРКУ ШЛЮТЬ НАРКОТИКИ

У процесі відпрацювання оперативної інформації, турківські правоохоронці затримали 21-річного місцевого жителя, який через одного з перевізників отримав речовину, схожу на наркотичний засіб.

Дурман -зілля у затриманого вилучили й скерували на експертизу, після проведення якої буде вирішено питання про оголошення йому підозри та обрання запобіжного заходу.

По даному факту відкрито кримінальне провадження.

Наш кор.

«ДВІЙНИК» ІЗ ЛИБОХОРИ

У зв'язку із масовим везенням на територію України автомобілів на іноземній реєстрації, правоохоронці фіксують велику кількість автовок-«двійників». За останні два роки лише на території Турківщини їх було виявлено більше десяти. Днями поліцейські зупинили автівку жителя с. Либохора, номер кузова якої співпав із номером кузова автомобіля одного з автовласників, що проживає у Волинській області.

Автомобіль заарештовано, проводиться розслідування.

Наш кор.

ПРАВДА ТА МІФИ ПРО ВИПАЛЮВАННЯ ТОРІШНЬОЇ ТРАВИ

Щороку весною та восени повторюється одна й та ж історія: на присадибних ділянках, узліссях, сіножатях, поблизу ярів та берегів річок горить суха трава, кущі, молоді дерева та різний непотріб, внаслідок зумисних підпалів або небалого поводження з вогнем (кинуті недопалки, забавки дітей з сірниками, тліюче багаття тощо). Густий дим стелиться на горах та поблизу сіл, де місцеві мешканці мають свої земельні паї. Зазвичай люди стараються контролювати вогонь і гасити його, коли він виходить за межі задуманої площі випалювання, але почасти, особливо під час сильного вітру, вогонь не вдається втримати в «рамках» і тоді він перекидається на сусідні нехошені луки, господарські будівлі та хати, а також на лісові масиви, зумовлюючи значні лісові пожежі. У таких випадках неконтрольований вогонь уже вимагає втручання працівників пожежно-рятувальних загонів територіальних підрозділів ДСНС України, служби лісової охорони та небайдужих місцевих мешканців.

Чим керуються люди, коли щороку підпалюють суху траву? Зазвичай на це питання є низка відповідей: щоб було гарніше, щоб було менше бур'янів, щоб втекли змії і було безпечно ходити по гриби та ягоди, там живуть кліщі, які кусають людей та худобу, наші предки так робили, то добре для землі, зола покращує родючість ґрунту, я зможу проконтролювати вогонь, усі звірі та птахи встигнуть втекти. І це лише ті випадки, коли випалювання трави відбувається свідомо, а не просто так «щоб згоріли усі хабази» і до Великодня була скрізь зелена трава.

Спробуємо з'ясувати, чи мають рацію місцеві мешканці, які посилаються на досвід покоління бойків та щороку випалюють суху траву.

ПЕРШИЙ МІФ – випалювання трави покращує родючість ґрунту, знищує насіння бур'янів, тому потрібно буде вносити менше добрив та витратити менше часу й зусиль на боротьбу з бур'янами. Частково це таку правду: зола дійсно збагачує ґрунт мікроелементами, а вогонь може знищити насіння бур'янів, яке лежить на поверхні. Проте випалювання аж ніяк не знищує насіння бур'янів, яке перебуває на глибині 3-5 см та проростає навесні, а мікроелементи, які залишаються після пожежі, не компенсують втрат органіки, яка саме й забезпечує родючість ґрунту, оскільки саме рештки трав з часом стають складовою органічної речовини – гумусу. Під час пожежі також знищується велика кількість корисних комах – мурах та жужелиць, які є союзником людини, а не шкідниками сільськогосподарських культур.

ДРУГИЙ МІФ – випалюючи траву вдається знищити усіх кліщів та отруйних змій, тому луки стануть безпечними для людини: гадюка не вкусить, а кліщі не заразять хворобою

Лайма чи енцефалітом. Насправді, це не так.

Позбутися кліщів повністю випалюванням неможливо з тої самої причини, чому не можна позбутися їх за допомогою акарицидів (пестицидів для знищення кліщів). Вогонь та хімікати не знищують кладки яєць та личинок кліщів, які в момент обробки території перебувають в укритті (під корою дерев, під ґрунцями землі, камінцями). Крім того, кліщі активно «подорожують» на птахів, собаках, мишах, котах, домашній худобі тощо. З першою інфікованою твариною, яка потрапить на згаріще, потрапить і самка кліща з кров'ю та відкладе свої кілька тисяч яєць у свіжій проростки трави. За дослідженнями науковців, єдиними місцями на луках, де майже немає кліщів, є ділянки, які не випалювалися декілька років поспіль та на яких є колонії-мурашки лучних мурах – природних ворогів кліщів.

ТРЕТІЙ МІФ – шкода для здоров'я людей від диму перебільшена, бо ми ж палимо дровами, та й що там такого отруйного може бути у тому димі від трави. Насправді це не зовсім так, оскільки коли ми палимо дровами, то в печі є тяга і дим піднімається високо над хатами, тому ми його напругу не вдихаємо. А дим від випалювання сухої трави, особливо, коли в ній є багато вологи та трапляються пластикові пляшки або поліетиленові пакети, стає токсичним. Від нього печуть та сльозяться очі, «дере» у горлі та починається задушливий кашель. Це відбувається тому, що у продуктах низькотемпературного горіння трави є чадний газ, сполуки азоту, важких металів, зокрема свинцю та кадмію, бензол, діоксин, інші канцерогенні сполуки. Зрештою подразнений димом епітелій слизової оболонки дихальних шляхів не здатен протистояти бактеріям

та вірусам, особливо небезпечно це для людей похилого віку, або для тих, хто страждає на бронхіти, бронхіальну астму чи ларингіт.

ЧЕТВЕРТИЙ МІФ – «я буду випалювати акуратно лише на своїй ділянці, зможу проконтролювати вогонь і він не становитиме загрози для лісу, господарських будівель чи інших людей». Звісно, це хороші наміри, але погодні умови вносять свої корективи, особливо це стосується сильного вітру, який роздмухує вогонь. Маленькі підпали часто призводять до масштабних пожеж, особливо весною, коли є великі масиви сухої трави поблизу узлісь та ярів. Тоді уже справитися своїми силами неможливо, доводиться залучати підрозділи пожежників. Так, лише 10 квітня 2021 р. вогнеборці Львівщини ліквідували 107 пожеж сухої трави, минулого року в природних екосистемах області було зафіксовано понад 2 тис. пожеж внаслідок випалювання сухої рослинності, а площа згаріщ становила більше 600 га.

Особливо небезпечними стають зумисні підпали сухої трави, коли вони спричиняють масштабні лісові пожежі. Через пожежі в лісах страждають беркути, сови, орлани-білохвости. Стихійне лихо зачіпає і великих тварин: ведмедів, лосів. Багатьма тваринами доводиться втікати, рятуючись від вогню, і вони потрапляють на територію сіл та містечок. Тварини, котрі втікають від вогню та вибігають до людей, можуть бути агресивні і дуже небезпечні. Але, якщо великі ратичні ще можуть вціліти під час лісової пожежі, то завичай гинуть практично всі звірі, які живуть в сухій траві або на поверхні ґрунту – одні від опіків, інші – задихаються в диму. На згаріщах дуже часто знаходять згорілі пташині гнізда зі слідами шкаралупи яєць, обгорілі «хатки» равликів, рештки гризунів та плазунів. Абсолютно всі тварини і птахи відчувають сильне занепокоєння, і цей стрес ще довго позначається на їхній поведінці. Варто згадати страшні фото та відео лісових пожеж в Австралії, які в 2020 р. призвели до загибелі близько півмільярда тварин. Повірте, кадри з пожеж в Українських Карпатах, особливо коли ви станете їх очевидцями, будуть не менш драматичними.

Варто також зауважити, що під час пожеж знищується екосистема зі складними харчовими зв'язками, на відновлення якої потрібно багато років. Це

підтверджують і очевидці, які були в лісах відразу після пожеж: одне з найяскравіших їхніх вражень – мертва тиша, яку не порушують ні пташиний спів, ні шум трави. Також треба мати на увазі, що втрати від знищення флори і фауни непоправні; зникає природний генофонд, і невідомо, скільки вже втрачено рослин і тварин, які могли б принести користь людям.

Варто також згадати періодичні пожежі в чорничниках, які зазвичай трапляються внаслідок навмисних підпалів у весняний період до початку вегетації, або в суху погоду восени – після опадання листя. Причинами таких пожеж найчастіше є недопалки, кинуті туристами чи збирачами ягід, тліючі багаття після пікніків, навмисне випалювання сухої трави. Такі пожежі у суху вітряну погоду швидко поширюються на великі площі, а головним матеріалом горіння є надземна фітомаса чорниці – здерев'янілі пагони та сухе листя, залишки мохів та сухої трави. Пожежа знищує відмерлі рештки рослин, які довго тліють через значну потужність нерозкладеної оторофованої маси на поверхні ґрунту, так званої «рослинної повсті» або «войлоку». Пошкоджується також верхній, найбільш родючий шар ґрунту, де від високої температури гинуть мікроорганізми, дощові черви, мурашки та інші ґрунтові тварини. Тішить те, що кореневища чорниці, які проникають вглиб ґрунту, залишаються непошкодженими, тому через певний час кущики чорниці відростають. Для відновлення чорничників на згаріщах потрібно від 5 до 7 років, в залежності від інтенсивності та тривалості пожежі, тому, щоб поласувати чорницями, доведеться шукати інші чорниці «поляни», де не похазяйнував вогонь, спричинений людською байдужістю чи зумисним підпалом.

Звісно, випалювання сухої трави, яке практикується здавна, має деякі позитивні моменти, зокрема часткове покращення родючості ґрунту та зменшення кількості бур'янів, але ця користь не йде ні в яке порівняння з непоправною шкодою для довкілля, зокрема для дикої флори та фауни, фінансовими збитками – у разі поширення пожежі на лісові масиви чи населені пункти, не кажучи уже про можливі людські жертви. Отож, варто дуже добре задуматись перш, ніж замість викошування зеленої трави, яка може бути кормом для худоби чи, просто покосена та залишена у полі, стати згодом джерелом органічної речовини ґрунту, дочекатися поки вона висохне, щоб потім позбавати її шляхом випалювання.

**Віталій ЗЕМАН;
Ірина ШПАКІВСЬКА;
Оксана МАРІСКЕВИЧ.**

Мережа мийок самообслуговування LUX WASH, спільно з МВ КПП «АгролТД», відкриває мийку самообслуговування на території АЗС, за адресою – м. Турка, вул. Міцкевича, 79. **Офіційне відкриття – п'ятниця, 23 квітня, о 15.00 год.** Перших відвідувачів чекають приємні сюрпризи.

СПІВЧУВАЄМО

Сім'ї Мельникович та Бобикайло глибоко сумують з приводу смерті їмості Стефанії Булельо і висловлюють щире співчуття отцю Івану, кумові Івану, кумі Василю та всій родині покійної.

Душа у вічності перед престолом Божим

Вже склала звіт, віта в інших світах. В молитвах просимо для раби Божої Стефанії Царства небесного. Пухом земля свята.

Священнослужителі Турківського деканату ПЦУ висловлюють щире співчуття настоятелю храму ПЦУ с. Либохора о. Івану Булельо, його сім'ї та рідним, з приводу непоправного горя – передчасної смерті дружини – Стефанії. Світла їй пам'ять.

Церковний комітет і парафіяни церкви Вознесіння с. Либохора (нижня) глибоко сумують з приводу передчасної смерті їмості Стефанії Булельо і висловлюють щире співчуття настоятелю о. Івану, його сім'ї і всій родині. Вічна їй пам'ять.

Церковний комітет і парафіяни церкви Св. Архистратига Михаїла (верхня) глибоко сумують з приводу передчасної смерті їмості Стефанії Булельо і висловлюють щире співчуття настоятелю о. Івану, рідним та близьким. Нехай земля буде їй пухом.

Парафіяни с. Ріків висловлюють щире співчуття настоятелю храму Преображення Господнього о. Василю Цюцику з приводу великого горя – смерті матері. Вічна їй пам'ять.

Адміністрація Національного природного парку «Бойківщина» та колектив Межигірського лісництва висловлюють щире співчуття інженеру лісу Володимирі Ігнатовичу Петрику з приводу великого горя – смерті матері – Катерини Матвіївни.

Педколектив Либохорського ЗЗСО І-ІІІ ст. - ЗДО глибоко сумує з приводу тяжкої втрати – смерті кошишнього вчителя початкових класів Марії Михайлівни Біликівської та висловлює щире співчуття родині покійної. Царство їй небесне.

Інженерно-педагогічний колектив Турківського професійного ліцею висловлює щире співчуття головному бухгалтеру Іванні Михайлівні Сідак з приводу тяжкої втрати – смерті матері.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №1306/560-р видано 27 грудня 2018 року.

Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2498 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
82500, м. Турка, вул. Міцкевича, 14
ТЕЛЕФОНИ РЕДАКЦІЇ:
3-21-27

+38-099-094-37-96 (Viber)

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: boykivshchina.info

Часопис набрано та зверстано у видавничому відділі редакції «Бойківщини». Віддруковано у ТЗОВ «Видавничий дім «Молода Галичина». Адреса: м. Львів, вул. Стрийська, 48.

Комп'ютерна верстка – Костянтин МАЛЕТІЧ.

Відповідальна за випуск – Ольга ТАРАСЕНКО.

R – матеріали рекламного характеру.

Усі публікації захищені Законом України «Про авторське право і суміжні права». Передрук чи розповсюдження публікацій – тільки з письмової згоди автора.